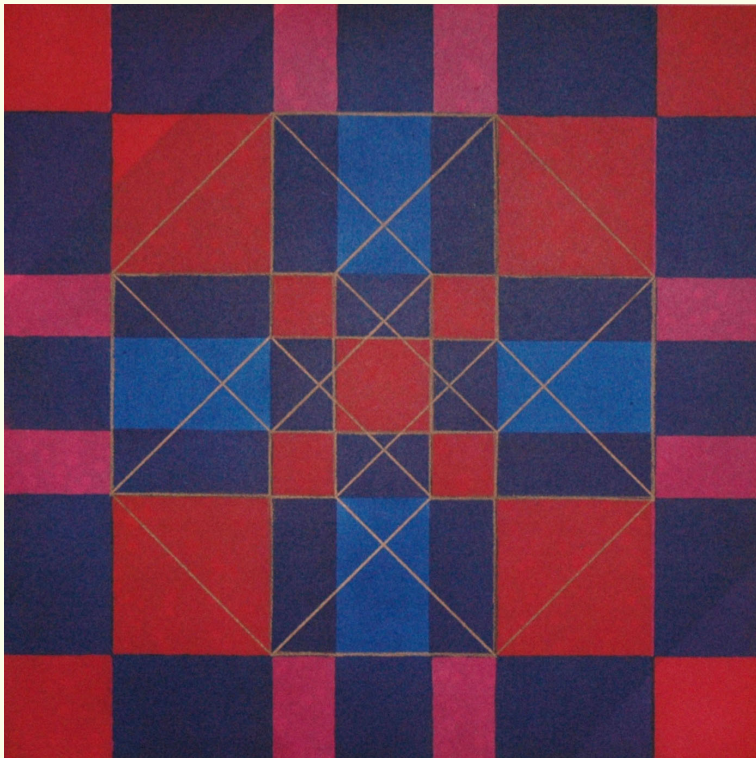

WERNER ASPENSTRÖM

VUOSIKERTOMUS

SUOMENTANUT

KARI ARONPURO

ntamo

VUOSIKERTOMUS

© Signe Lund-Aspenström, Kari Aronpuro
ISBN 978-952-215-161-2

Kannen kuva Marra Lampi: Octagonal Stars, 2003, etsaus
ja akvatinta

Taitto Make Copies

Suomentaja on saanut stipendin
Suomalais-ruotsalaiselta kulttuurirahastolta.

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2011
ntamo
www.ntamo.net

WERNER ASPENSTRÖM

VUOSIKERTOMUS

Runoja kuudelta vuosikymmeneltä

Valinnut ja suomentanut

KARI ARONPURO

ntamo, Helsinki

1940-luku

Skriket och tystnaden, 1946

Snölegend, 1949

MEREN VAAHDOSTA

Esikaupunki lepäsi hengettömänä marraskuun kohmeessa.

Sininen savu suikersi krematorion kolmesta korsteenista

ja pihlajanmarjat kilkattivat kuin pikkupiano.

Äkkiä ikkuna avautui korkealla kadun yläpuolella.

Kaksi irtileikattua silmää leijui alas

lumen laikuttamalle kadulle.

Miehen huuto, naisen nauru

kaikuivat kauan kurkussani.

VALMISTAVA TOIMENPIDE

Surun sukeutuminen liijaksi on tukahdutettava
ja uskon lonkerot on leikattava poikki
siellä missä ne kasvavat kohti paratiisia.

Jos liha on vakaumuksemme
ei teurastajaa saa ristiinnaulita.

Jos kuolema on viisautemme
ei ylösnousemuksen alttarikynttilöitä saa valaa
yön salaisina tunteina.

LUMIKIRJE

Sisar sinisellä kuistilla
lähetän sinulle kirjeen
lumeen kirjoitetun kirjeen
vastauksen moniin kysymyksiisi.
Lumihevonen ja lumiratsastaja
kantavat sen ovellesi.

On totta että lakeus on tuskallisen esteetön
ja että kuningas on ankara vaietessaan.
Anna minulle vuori ja kaiku ääni sanoo,
lempeää taivaanrantaa silmä anelee usein.
Huolesi sisko on kuitenkin liian suuri:
tälle kentälle voi kohota lintutorni
ja valkoiset kyyhkyt voivat risteillä yön udussa
muisti rakentaa luoliaan, unet
saattavat sytyttää lyhtynsä.

On totta se mitä kysyt tuulesta.
Usein harha houkutteli meidät lähtemään
joku kuuli askeleita joku ääniä.
Se oli aina se sama viiltävä tuuli
joka sekoitti lunta lumeen.
Päivästä voi siksi tulla pitkä mutta ne jotka odottavat
odottavat aina yhdessä
valvovat jakavat valveensa nukkuvat
ovat sopineet tapaamisen unessaan.

Tietenkin välimme ovat lämpimät
vaikka meistä onkin tullut lumi-ihmisiä

ojennamme kätemme kohti leiritulta
vaikka se ei palakaan liekehtien.
Ne jotka ovat pitkään eläneet pakkasholvin alla
voidaan äkkiä kuin aallon nostamina kohottaa ja
saattaa oudon rakkauden valtaan
verrattomaan koraaliin jota veren hennot urkupillit
eivät anna heidän koskaan kuulla.

Sisar sinisellä kuistilla
kirjoitan sinulle kirjeen
terveisin että aion jäädä
että en ehkä koskaan palaa.
Olen juonut lumen viiniä
rakastan luminaista.
Lunta ovat ratsastaja ja hevonen
jotka kantavat nyt kirjeen ovellesi.

SE MITÄ TE ODOTATTE EI KULJE ESIKAUPUNKIEN KAUTTA

Kirkkaana lokakuun yönä
kun pohjoisesta tulevat leopardit
tunkeutuvat taivaanrannan takaa
ja toreille kokoonnutaan rukoilemaan
tai vain vaiti katselemaan.
Miksi te suljette esikaupunkien kadut.
Se mitä te odotatte ei kulje esikaupunkien kautta.

NUKKUVIEN KASVOILLA

Nukkuvien kasvoilta kuvastuu itsestäänselvyys
joka samalla kiehtoo ja kauhistaa meitä.
Niillä karehtii luokseen päästämätön hymy: onko se
harhakuvan hymy vai lapsen
sen joka uskoo olevansa siipien kantama
vai sen joka on muuttunut kiveksi?
Avaamme oven varoen.
Kumarrumme nukkuvien ylle.
Mitä katuja he ovat nyt vaeltamassa?
Mihin aikaan?
Onko sinut ristiinnaulittu heidän uniinsa?
Oletko ylösnoussut tällä eläinradalla?
Rikkumattomana
läpätunkemattomana lepää ulapan kalvo.
Tarkasteleminen
ei ole varsinaista uppoutumista.
Nousemme. Menemme
palataksemme uudelleen.
Nukkuvien kasvoilta kuvastuu itsestäänselvyys
joka alituisen askarruttaa meitä.

*

Tulin tänne teidän vuoksenne.
Teidän on uskottava minua kun väitän
nähteeni tulva-aallon!
On totta että minulta puuttuvat todisteet:
todisteet ilmaantuvat myöhemmin
todisteet ovat uhkaavan lähellä.

Minä olen nähnyt tulva-aallon!
Kesäyössä
kaukaisessa seudussa, tuntemattomassa
mutta yhtä todellisessa kuin teidän kotikaupunkinne.
Vesi tuli hyökynä
yli vastaniitetyn niityn
(jolla harmaita ränsistyneitä latoja
ja haasiain merenvihreitä
raskaasti lastattuja lotjia).
Se piiskasi kivimuureja.
Se täytti koko laakson.
Se paiskautui läpi metsän,
yli köysiratojen, kuonakasojen
ja kaivosten punaisten jäkälien.
Vuoren seinä vavahtelee.
Vuoren seinä on puhki!
Minä olen tullut varoittamaan teitä.
Kuvapatsaat eivät sekaannu asioihin.
Kellot eivät soi.
Kuinka sokea onkaan sokean koira.

Ja nyt olen nukkuvien kaupungissa
tavaroiden kanssa joita ei kukaan ole kaivannut
hedelmien joita ei kukaan ole kysynyt:
hupsu isäntä
joka on erehtynyt toripäivästä.
Hyvät kuulijat
hyvä pikku puluparvi!
Heitän niille kourallisen sanoja.
Aika on jo puoliksi tärvätty.

Kohta tämä horros jättää
myös minut.

*

Vaaditaan viisautta jota meillä ei ole.
Kuulemmeko veden kohinan?
Näemmekö tulvan nousevan yli vuoren?
Käännyimme perääntyäksemme.
Suljemme oven varoen.
Kuka meistä on vaarassa?
Kuka herättää toisen?
Kuka on jalkeilla toisen unessa?
Nukkuvien kasvoilta kuvastuu
itsestänselvyys
jota näkevät hädässään tavoittelevat.

TINASOTILAS NOUSEE PUUHEVOSEN SELKÄÄN

Tinasotilas nousee puuhevoson selkään
ja ratsastaa kirkkomaan paaden alle.

Täytetty kotka kaartelee
valtavin siivenlyönnein kentän yllä.

Oikea on ikuista.

Palakoot kylät ja kaupungit.

Kansalaiset,
toistan, kansalaiset:

Palakoot kylät ja kaupungit.

MAAILMOIDEN AAMU

Ihana aamu, maailmoiden aamu,
kun luoja hysteerisesti viskeli ympäriinsä
soraa, painovoimalakeja ja munanvalkuaista,
komeettoja, raketteja ja linnunratoja
kalvaine parittajineen ja asfalttikukkineen.
Linnut meressä, kalat taivaalla
ja siellä täällä tallissa ja viikunapuun alla
pyhiä pieniä poikalapsia ja apostolisia kirjoituksia,
paimenia jotka ovat nähneet tähden
ja paimenia jotka eivät ole nähneet mitään

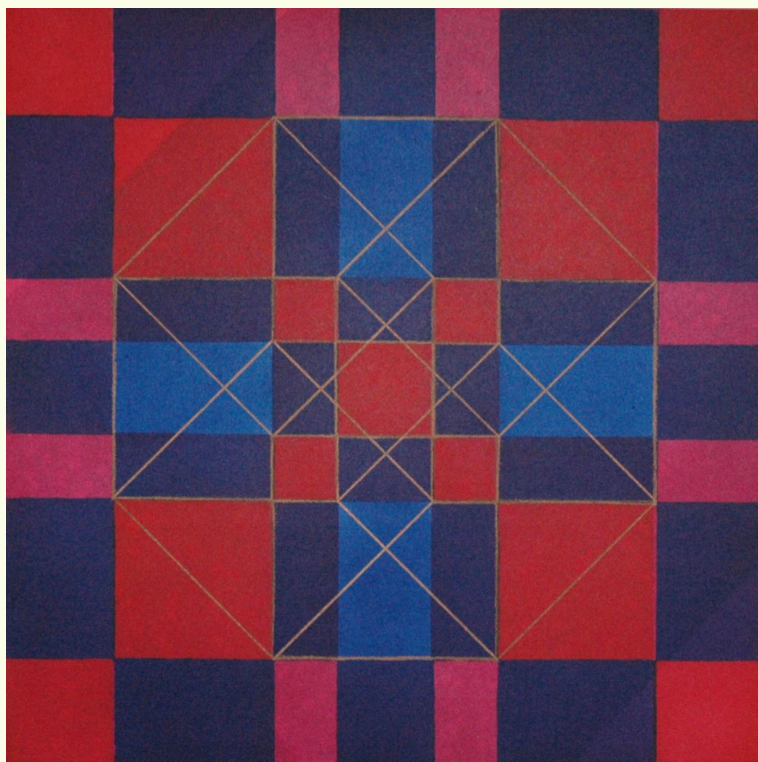
kunnes luoja kuin väsynyt moukarinheittäjä
vaipuu taivasnurmelle
ja myös yleisö seisomapaikoilla vaipuu uneen.

Ihana aamu, maailmoiden aamu.

SARDIINI T-BAANALLA

En halua peseytyä tuolla saippualla.
En halua harjata hampaitani tuolla tahnalla.
En halua nukkua tuossa vuodesohvassa.
En tunne tarvetta käyttää tuota vessapaperia.
En ole kiinnostunut tuosta vakuutuksesta.
En ole aikeissa vaihtaa savukemerkkiä.
Minua ei huvita nähdä tuota elokuvaa.
Kieltäydyn jäämästä Skärholmenissa.

Sardiini haluaa rasian avautuvan merelle.

Kannen kuva: MARRA LAMPI

ISBN 978-952-215-161-2

[http:// www.ntamo.net](http://www.ntamo.net)

82.2

